

به دنبال حقیقت خبرنگاری مخفیانه و صدای دموکراتیک برمه

In Pursuit of Truth Undercover Journalism and the Democratic Voice of Burma

Vision and Motivation

When Burma gained independence from the United Kingdom in 1948, the country was immediately consumed in a power struggle between civilian and military-led governments. By 1962, the military had consolidated its power and was running the country completely. In 1988, the superstitious leader of the country, General Ne Win, ordered all currency notes cancelled except the 45 Kyat and 90 Kyat notes, because they were divisible by 9, a lucky number. Led by student protesters, hundreds of thousands of Burmese took to the streets on August 8, 1988 (also known as 8888) when their life savings were decimated by the order. The military quickly stifled the protests

بینش و انگیزه

پس از آنکه برمه استقلال خود را از بریتانیا در سال ۱۹۴۸ به دست آورد، بلافاصله درگیر جنگ قدرت، میان حکومت‌های نظامی و غیر نظامی شد. ارتش تا سال ۱۹۶۲، قدرت خود را تحکیم کرده و کشور را به طور کامل اداره می‌کرد. در سال ۱۹۸۸، رهبر خرافه‌گرای کشور، ژنرال نه‌وین، دستور داد همه اسکناس‌های کشور به جز ۴۵ و ۹۰ کیات، باطل شوند چون این اعداد به نه قابل تقسیم بودند و رقم نه عدد خوشبختی تلقی می‌شد. صدها هزار برمه‌ای با رهبری دانشجویان معترض در ۸ اوت ۱۹۸۸ (مشهور به ۸۸۸۸ به دلیل آنکه ماه اوت ماه هشتم تقویم میلادی است)، به خیابان‌ها ریختند. معترضین با این دستور، پس‌اندازهای طول عمر خویش را نابود شده می‌دیدند. ارتش با استفاده بی‌سابقه از خشونت، به سرکوب

with an unprecedented use of violence, killing over 3,000 protestors and arresting hundreds more.¹ While generals promised to hold elections in 1990, Aung San Suu Kyi's overwhelming victory threatened the junta's power. In response, the junta placed Suu Kyi under house arrest.

The 1988 protests revealed a wave of discontent sweeping the Burmese nation; however, the rest of the world remained unaware of the protests and the brutality of the regime. Many of those imprisoned after the protests were surprised by the lack of international and domestic attention to their plight and decided that an independent press was the only way to reach the outside world and to eventually topple the regime.² In 1992, Burmese pro-democracy activists in Europe founded an organization called the Democratic Voice of Burma (DVB) to provide free press to the Burmese people. Using undercover reporters and satellite and radio streaming into Burma from Oslo, Norway, unbiased news would finally reach the Burmese people, who had until then only had access to state-run television.

In 2007, when transportation prices nearly doubled due to the government's abandonment of fuel subsidies, thousands of Burmese monks took to the streets to protest on behalf of the people in what became known as the Saffron Revolution, so named for the color of the monks' robes. Democratic Voice of Burma had the only reporters in the country who could reveal the internal protests to the international community.

اعتراضات پرداخت و در جریان سرکوب، بیش از سه هزار معترض کشته و صدها نفر بازداشت شدند.^۱ ژنرال‌ها وعده برگزاری انتخابات در سال ۱۹۹۰ را دادند اما پیروزی قاطع آننگ سان سوچی، تهدیدی برای قدرت نظامیان حاکم بود. در واکنش به این امر، سوچی تحت حبس خانگی قرار داده شد.

اعتراضات سال ۱۹۸۸، موج نارضایتی گسترده‌ای در میان مردم برمه به نمایش گذاشت. اما بقیه نقاط جهان از اعتراضات و قساوت رژیم، بی‌اطلاع ماند. بسیاری از افراد زندانی شده بعد از اعتراضات، به واسطه عدم توجه بین‌المللی و داخلی به خواسته‌های خود شکست‌زده بودند و به این نتیجه رسیدند که مطبوعات مستقل، تنها روش دسترسی به جهان خارج و در نهایت براندازی رژیم است.^۲ فعالان دموکراسی خواه برمه‌ای در اروپا در سال ۱۹۹۲، سازمانی به نام صدای دموکراتیک برمه بنیان گذاشتند تا مطبوعات آزاد را در اختیار مردم برمه قرار دهند. این سازمان با استفاده از گزارشگران مخفی و ارسال ماهواره‌ای و رادیویی سیگنال از اسلوی نروژ به برمه، توانست اخبار بدون جهت‌گیری را در اختیار مردم قرار دهد. پیش از این، مردم فقط به تلویزیون دولتی دسترسی داشتند.

در سال ۲۰۰۷، هنگامی که قیمت‌های حمل و نقل به واسطه حذف یارانه‌های دولتی تقریباً دو برابر شد، هزاران راهب برمه‌ای به خیابان‌ها آمدند تا به نفع مردم اعتراض کنند. این اعتراض به علت رنگ ردای راهبان، به انقلاب زعفرانی مشهور شد. صدای دموکراتیک برمه، تنها سازمانی بود که گزارشگرانی در داخل کشور داشت و از این طریق افراد می‌توانستند اعتراضات داخلی را به جامعه بین‌المللی نشان دهند.

Goals and Objectives

When the Democratic Voice of Burma was created in 1992, it established four main goals: "(1) to provide accurate and unbiased news to the people of Burma, (2) to promote understanding and cooperation amongst the various ethnic and religious groups of Burma, (3) to encourage and sustain independent public opinion and enable social and political debate and (4) to impart the ideals of democracy and human rights to the people of Burma."³

Furthermore, DVB acts as a media outlet in exile, providing multiple viewpoints and not simply espousing one political platform. DVB Deputy Executive Director Khin Maung Win describes how "main opposition parties get a forum through which they can express themselves and explain their responses to government policies, which is not possible with the media in the country."⁴

Leadership

The Democratic Voice of Burma is based in Oslo, Norway, where a full-time staff compiles and broadcasts news program. 40 reporters inside Burma also shoot live footage of events.⁵ Many DVB employees were motivated by their own experiences fighting the regime; for example, the manager of DVB's network inside Burma explained how he was arrested following the 1988 protests and that "during my time in prison, I expected the outside world to know about the conditions there, but in reality

اهداف و مقاصد

صدای دموکراتیک برمه پس از تاسیس در سال ۱۹۹۲، چهار هدف را برای خود تعیین کرد: «(۱) عرضه اخبار صحیح و بدون جهت گیری به مردم برمه، (۲) ارتقای درک و همکاری در میان گروه‌های مختلف قومی و مذهبی برمه، (۳) تشویق و تداوم بخشی به افکار عمومی مستقل و تقویت گفتگوی اجتماعی و سیاسی و (۴) انتقال آرمان‌های دموکراسی و حقوق بشر به مردم برمه.»^۳

فراتر از آن، صدای دموکراتیک برمه به صورت یک رسانه در تبعید عمل کرده و دیدگاه‌های متعدد و متفاوتی را عرضه می‌کند. این رسانه نماینده یک چهارچوب و برنامه سیاسی خاص نیست. بنا به توضیح معاون مدیر اجرایی صدای دموکراتیک برمه، خین مائونگ وین، با تاسیس این رسانه «احزاب اصلی مخالف، تریبونی به دست آوردند که از طریق آن خودشان را بیان کرده و عکس‌العمل‌های خود را به سیاست‌های حکومت بیان کنند، کاری که در رسانه‌های داخل کشور ممکن نبود.»^۴

رهبری

صدای دموکراتیک برمه، در اسلوی نروژ مستقر است. کارکنان تمام‌وقت این رسانه در اینجا به جمع‌آوری و پخش برنامه‌های خبری می‌پردازند. چهل گزارشگر در داخل برمه به ضبط زنده رخدادهای می‌پردازند.^۵ بسیاری از کارکنان صدای دموکراتیک برمه، متأثر از تجربیات خود از مبارزه با رژیم هستند؛ به عنوان مثال، مدیر شبکه صدای دموکراتیک برمه در داخل کشور توضیح می‌دهد که چگونه بعد از اعتراضات سال ۱۹۸۸، بازداشت شد: «در طی دوره زندان، از دنیای خارج انتظار داشتم که در مورد شرایط آنجا خبر داشته

when I got out, I realized the censorship in the country was very serious; even my friends who worked in politics didn't know exactly what was happening in prison. That's the most important reason for DVB's work, and it's playing a critical role."⁶ Another reporter describes DVB's mission as follows: "You can't expect a scoop on CNN. That's childish. What matters is to keep telling the truth about our country."⁷

DVB's undercover reporters are united by their courage and dedication to the cause of democracy in Burma. One reporter explains that "filming inside Burma is a really tough job because there's so little you can get, and yet at the same time, you're risking so much, you're risking your life. And at the same time if you make a mistake...the whole network will be broken, so we're not just risking our own lives, but those of our other colleagues as well."⁸

Civic Environment

The violent crackdown on the 1988 student protests ushered in a new era of repression, exemplified by General Than Shwe's refusal to recognize Aung San Suu Kyi's victory in the 1990 election. The government further isolated itself from the Burmese people when Than Shwe decided to move the capital in 2005 from Yangon (formerly Rangoon) to the remote town of Naypyitaw.

To repress criticism, the government has outlawed all non-state run media, including opposition and foreign press.

باشد اما در دنیای واقع، وقتی بیرون آمدم دریافتم که سانسور در کشور بسیار جدی است؛ حتی دوستانم که در حوزه سیاست کار می‌کردند دقیقا نمی‌دانستند که در زندان چه می‌گذرد. همین امر مهم‌ترین دلیل برای کار صدای دموکراتیک برمه است و این رسانه هم‌اکنون نقشی محوری بازی می‌کند.^۶ گزارشگری دیگر، ماموریت صدای دموکراتیک برمه را اینگونه توصیف می‌کند: «شما نمی‌توانید انتظار داشته باشید که جایی در سی‌ان‌ان پیدا کنید. آنچه اهمیت دارد گفتن حقیقت در مورد کشورمان است.»^۷

گزارشگران مخفی صدای دموکراتیک برمه با شجاعت و وقف خود با هدف دموکراسی در برمه، متحد هستند. یکی از گزارشگران می‌گوید: «فیلم گرفتن در داخل برمه کاری بسیار دشوار است، چون موارد قابل فیلم‌برداری بسیار محدود است و همزمان شما زندگی خود را به خطر می‌اندازید. در عین حال اگر اشتباه کنید... کل شبکه از میان خواهد رفت. بدین ترتیب ما فقط زندگی خودمان را به خطر نمی‌انداختیم، بلکه زندگی همکارانمان را نیز به خطر می‌انداختیم.»^۸

فضای مدنی

سرکوب خشن اعتراضات دانشجویی ۱۹۸۸، آغازگر دوران تازه‌ای از سرکوب بود. این دوره در خودداری ژنرال ثان اشو از به رسمیت شناختن پیروزی آنگ‌سان سوچی در انتخابات ۱۹۹۰، تجسم می‌یابد. هنگامی که ثان اشو تصمیم گرفت در سال ۲۰۰۵، پایتخت را از یانگون (قبلاً رانگون) به شهر دورافتاده نایپیتاو منتقل کند، حکومت خود را بیشتر از مردم برمه منزوی ساخت.

حکومت برای سرکوب انتقاد، همه رسانه‌های غیر دولتی از جمله فعالیت رسانه‌های مخالفان

Freedom House's Freedom in the Press report gave Burma a 95/100 score in the "not free" category, describing how "those who publicly express or disseminate views or images that are critical of the regime are subject to harsh punishments, including lengthy prison sentences, as well as assault and intimidation."⁹ During the 2007 protests, the government specifically sought out journalists in the crowds to arrest, prompting one DVB reporter to say that "the military are hunting people with cameras."¹⁰

Message and Audience

When the government removed subsidies on fuel in 2007, transportation costs doubled overnight, prompting protests throughout Yangon. However, these acts of civil disobedience were quickly stamped out by police. Meanwhile, the Burmese economy was experiencing a "meltdown" as many Burmese were no longer able to pay the higher costs of public transportation, food, and consumer goods.¹¹ In response to this suffering, several hundred monks began marching in protest in mid-August. When the Democratic Voice of Burma became aware of this protest, they spoke to a monk leader who revealed that "we gave the generals an ultimatum. If our demands are not met and the generals remain silent, we have prepared for action. We will march all over the country, Mandalay, Rangoon. The whole world must know that the monks are on strike."¹²

Knowing that the monks' presence

و مطبوعات خارجی را غیر قانونی اعلام کرده است. گزارش خانه آزادی در مورد مطبوعات در گروه کشورهای «غیر آزاد» امتیاز ۹۵ از ۱۰۰ را به برمه داده است. گزارش بیان می‌کند که چگونه «کسانی که در عرصه عمومی، به بیان و نشر دیدگاه‌ها یا تصاویر انتقادی از رژیم می‌پردازند، تحت تنبیهات سختی مثل زندان‌های طولانی مدت، حمله و ارباب قرار می‌گیرند.»^۹ در دوران اعتراضات سال ۲۰۰۷، حکومت اختصاصاً به دنبال روزنامه‌نگاران در میان جمعیت بود تا آنها را بازداشت کند. یکی از گزارشگران صدای دموکراتیک برمه می‌گوید: «ارتش به دنبال شکار افرادی با دوربین بود.»^{۱۰}

پیام و مخاطب

پس از حذف یارانه‌های سوخت در سال ۲۰۰۷، هزینه‌های حمل و نقل، یک‌شبه دو برابر شد. این امر موجب اعتراضاتی در سراسر یانگون شد. اما این نافرمانی‌های مدنی به سرعت مورد سرکوب پلیس واقع شد. در عین حال، اقتصاد برمه در حال تجربه فروپاشی بود چون بسیاری از مردم برمه، دیگر قادر نبودند هزینه‌های بالای حمل و نقل عمومی، غذا و کالاهای مصرفی را پردازند.^{۱۱} در واکنش به این رنج، چند صد راهب در اواسط اوت، به راهپیمایی اعتراضی دست زدند. پس از آگاهی صدای دموکراتیک برمه از این اعتراض، آنها با یکی از رهبران راهبان صحبت کردند و او اظهار داشت که «ما به ژنرال‌ها اخطار نهایی را داده‌ایم. اگر به تقاضای ما پاسخ ندهند و ساکت بمانند، ما برای اقدام آماده‌ایم. ما در سراسر کشور راهپیمایی خواهیم کرد، در ماندالای و رانگون. همه دنیا باید بداند که راهبان در اعتصاب هستند.»^{۱۲}

would spark wider demonstrations, DVB reporters covered their marches, smuggling the footage to Thailand and Norway so that it could be reported not only to the outside world but also to those inside Burma, in what George Packer calls the media boomerang.¹³ DVB Deputy Executive Director Khin Maung Win believes that "activists and the ordinary population are encouraged when their struggle for democracy is covered by the media. This contributes to an increased number of people who express themselves and participate in peaceful demonstrations demanding freedom."¹⁴

It was DVB's use of technology which allowed the marches to grow each day: "The 1988 protests had been far bigger in scale than the 2007 demonstrations, but the world did not see them...The speed and ease of cell phone and email communication facilitated consultation among several of the leading activists. As in 1988, radios were also a crucial source of information, with people listening not only to find out what had happened that day, but what was planned for the next day."¹⁵

Despite thousands of protestors and international condemnation, the junta began using force to suppress participation in the protests, intimidating and beating up monks and their supporters. However, thanks in large part to the efforts of DVB and Burmese citizen journalists, the protests "gained a high degree of international news media coverage," and for a short time, they even became "one of

گزارشگران صدای دموکراتیک برمه، با اطلاع از تاثیر حضور راهبان و برانگیخته شدن تظاهرات گسترده‌تر، راهپیمایی‌های آنان را تحت پوشش قرار دادند. آنها فیلم‌های گرفته شده را به تایلند و نروژ قاچاق کردند تا آنها را نه تنها به دنیای بیرون بلکه به مردم داخل برمه نشان دهند؛ جرج پکر این پدیده را بومرنگ رسانه‌ای نام می‌نهد.^{۱۳} معاون مدیر اجرایی صدای دموکراتیک برمه، خین ماونگ وین، بر این باور است که «فعالان سیاسی و اجتماعی و مردم عادی با پوشش مبارزه آنها توسط رسانه‌ها، مورد تشویق قرار می‌گیرند. این امر موجب افزایش تعداد کسانی می‌شود که نظرات خود را بیان کرده و در تظاهرات صلح‌آمیز برای مطالبه آزادی مشارکت می‌کنند.»^{۱۴}

استفاده صدای دموکراتیک برمه از تکنولوژی، موجب افزایش هر روزه راهپیمایی‌ها می‌شد: «اعتراضات سال ۱۹۸۸، از حیث مقیاس، بسیار بزرگ‌تر از تظاهرات ۲۰۰۷ بود، اما دنیا آنها را مشاهده نکرد... سرعت و سهولت تلفن همراه و ارتباطات پستی الکترونیکی، مشاوره میان تعداد زیادی از رهبران سیاسی را تسهیل می‌کرد. همانند سال ۱۹۸۸، رادیوها نیز منبعی جدی برای ارائه اطلاعات بودند. مردم به رادیوها نه تنها برای پی بردن به وقایع روز بلکه جهت برنامه‌ریزی برای روز بعد، گوش می‌کردند.»^{۱۵}

the main topics amongst most international media, despite [Burma's] usually isolated role."¹⁶

Outreach Activities

One of the most important outreach activities the DVB engaged in during the Saffron Revolution was its alliance with the monk community. As the country with the "highest concentration of practicing Buddhists" in the world, Burma is deeply connected to Buddhism: "there is typically a monastery in every village, and the monks are viewed as the community's spiritual leaders."¹⁷ Monks provide not only spiritual services but also many social services, including education, food, and shelter. As monks collect alms from the people as payment for food, they were acutely aware of the suffering of the Burmese people following the hike in fuel prices. After members of DVB learned that the monks would be marching for the people, they immediately contacted monks they knew and offered their support.

When the first monks began marching, DVB reporters attended the demonstrations in an attempt to cover them. The monks were initially skeptical that they might be government informants, but according to one reporter, "there were some real intelligence people in the street, and they tried to grab our reporters; the monks protected the reporters and took them into their lines. From [then] on, our guys could walk freely with the monks. We could really work together."¹⁸ This collaboration

علی‌رغم حضور هزاران معترض و محکومیت بین‌المللی، نظامیان حاکم، استفاده از زور را برای سرکوب مشارکت در اعتراضات، ارباب و ضرب و شتم راهبان و حامیان آنها آغاز کردند. اما تظاهرات عمدتاً به خاطر تلاش صدای دموکراتیک برمه و شهروندان روزنامه‌نگار برمه‌ای «درجه بالایی از پوشش رسانه‌ای و خبری بین‌المللی را به دست آورد» و برای مدتی کوتاه «علی‌رغم نقش معمولاً انزواجویانه [برمه] حتی به یکی از موضوعات اصلی در میان اکثر رسانه‌های بین‌المللی» تبدیل شد.^{۱۶}

فعالیت‌های فراگستر

یکی از مهم‌ترین فعالیت‌های فراگستر که صدای دموکراتیک برمه در دوران انقلاب زعفران در آن درگیر بود، ایجاد همبستگی با جامعه راهبان بوده است. برمه به عنوان کشوری با «بالاترین تمرکز در اجرای مراسم بوداییان» در جهان ارتباط زیادی با بودایی‌گری دارد: «در هر روستایی نوعاً یک دیر بودایی وجود دارد و مردم، راهبان را رهبران معنوی جامعه تلقی می‌کنند.»^{۱۷} راهبان نه تنها فراهم‌کننده خدمات معنوی، بلکه بسیاری از خدمات اجتماعی شامل تعلیم و تربیت، غذا و پناهگاه هستند. راهبان با جمع‌آوری صدقه از مردم، برای خرید غذا، از رنج مردم برمه پس از بالا رفتن قیمت سوخت به خوبی آگاه بودند. پس از آنکه صدای دموکراتیک برمه، از راهپیمایی راهبان برای مردم، آگاه شد بلافاصله با راهبانی که از پیش ارتباط داشت تماس گرفت و حمایت خود را اعلام کرد.

در اولین راهپیمایی راهبان، گزارشگران صدای دموکراتیک برمه در تظاهرات شرکت کردند تا اقدامات آنها را تحت پوشش قرار دهند.

was essential to the continuation of DVB's independent reporting of the Saffron Revolution.

After days of the monks protesting alone, one of the organizers called DVB's headquarters and asked, "What if we invite the public to join? Would it be fruitful?"¹⁹ Under DVB's recommendation, the monks began encouraging civilians to begin marching with and creating human chains around the monks' lines. Many believed that the government would never take action against the monks, who were highly respected and an especially potent challenge to the regime's authority. While

the government allowed the protests to continue for longer than any previous act of civil disobedience, the generals soon began taking violent action against the monks.

Another key to the longevity of the demonstrations was the international community's role in denouncing the government's crackdown. International leaders around the world (excluding India and China) and international organizations including the United Nations criticized the Burmese government and urged the junta to take steps toward more democratic

راهبان ابتدا به این گزارشگران مشکوک بودند و می‌ترسیدند که مبادا این افراد، مخبران حکومت باشند. به گفته یک گزارشگر «تعدادی از افراد اطلاعاتی سعی داشتند در خیابان گزارشگران ما را برابند؛ راهبان از گزارشگران حفاظت کرده و آنها را به میان صفوف خود بردند و پس از آن، افراد ما می‌توانستند آزادانه با راهبان گام بردارند. ما حقیقتاً می‌توانستیم با یکدیگر کار کنیم.»^{۱۸} این همکاری نقش مهمی در تداوم گزارشگری مستقل صدای دموکراتیک برمه از انقلاب زعفران داشت.

پس از روزها تظاهرات راهبان بدون پیوستن دیگر گروه‌ها، یکی از سازمان‌دهندگان به مقرر اصلی صدای دموکراتیک برمه تلفن کرده و پرسید «اگر ما مردم را برای پیوستن به خود دعوت کنیم چه خواهد شد؟ آیا این کار مثمر ثمر خواهد بود؟»^{۱۹} به توصیه صدای دموکراتیک برمه، راهبان به تشویق شهروندان برای پیوستن به تظاهرات با تشکیل زنجیرهای انسانی در پیرامون صفوف راهبان پرداختند. بسیاری بر این باور بودند که حکومت هیچ‌گاه علیه راهبان وارد عمل نخواهد شد چون آنها در جامعه از احترام زیادی برخوردار بودند و بالاخص می‌توانستند چالشی بالقوه برای اقتدار رژیم باشند. حکومت، تظاهرات را برای مدتی طولانی‌تر از نافرمانی‌های مدنی گذشته تحمل کرد اما ژنرال‌ها به زودی اقدامات خشن خود را علیه راهبان آغاز کردند.

عنصر کلیدی دیگر برای طولانی شدن تظاهرات، نقش جامعه بین‌المللی در محکومیت سرکوب‌های حکومت بود. رهبران بین‌المللی (به جز هند و چین) و سازمان‌های بین‌المللی، از جمله سازمان ملل، به انتقاد از حکومت برمه پرداختند و اصرار ورزیدند که نظامیان حاکم، به سمت نظامی دموکراتیک‌تر گام بردارند.^{۲۰} فراتر از آن، پس

rule.²⁰ Furthermore, DVB gained critical international acclaim when the documentary *Burma VJ*, depicting DVB's role in the 2007 protests, was released in 2008. DVB was also one of the top three nominees for the 2010 Nobel Peace Prize.²¹

Despite the Burmese government's oppression and wanton disregard for its citizens' wellbeing, DVB has been providing a constant stream of independent media analysis to those inside Burma since its creation in 1992. Recent sham elections demonstrate the junta's illegitimacy amongst the people and their desire for a free society.²²

از نشر فیلم مستند «برمه وی جی» در سال ۲۰۰۸، که نقش صدای دموکراتیک برمه در اعتراضات سال ۲۰۰۷ را ترسیم می‌کرد، این رسانه شهرت بین‌المللی ویژه‌ای پیدا کرد. صدای دموکراتیک برمه یکی از سه نامزد اصلی برای جایزه صلح نوبل در سال ۲۰۱۰ بود.^{۲۱}

علی‌رغم سرکوب دولت برمه و بی‌توجهی واضح آن به رفاه شهروندان، صدای دموکراتیک برمه از زمان تاسیس خود در سال ۱۹۹۲، رشته‌ای مداوم و همیشگی از تحلیل‌های رسانه‌ای مستقل برای مردم داخل برمه فراهم آورده است. انتخابات تقلبی اخیر، نمایانگر عدم مشروعیت نظامیان حاکم در میان مردم برمه و فعالیت آنها علیه امید مردم به یک جامعه آزاد است.^{۲۲}

Footnotes

1. "Burma's 1988 Protests." BBC News. 25 Sept, 2007.
2. "Eyes of the Storm." PBS Wide Lens. 20 August, 2009.
3. Democratic Voice of Burma Official Website.
4. Win, Khin Maung. "Democratic Voice of Burma: Strategies of an Exile Media Organization." CAMECO's Media on the Move Part 3 – Potentials of Diaspora Media. Sept. 2008.
5. Ibid.
6. "Eyes of the Storm."
7. Ibid.
8. Bannister, Matthew. "Videoing Burma: An Interview with Burma VJ's 'Joshua'." BBC. 11 June, 2009.
9. "Freedom in the World: Burma, 2010." Freedom House. 2010.
10. Ostergaard, Anders. "Burma VJ: Reporting from a Closed Country." Oscilloscope Laboratories, 2008.
11. Jagan, Larry. "Fuel price policy explodes in Myanmar." Asia Times. 24 Aug. 2007.
12. Ibid.
13. Packer, George. "Drowning: Can the Burmese People Save Themselves?" The New Yorker. 25 Aug, 2008.
14. Win.
15. Fink, Christina. *Living Silence in Burma: Surviving Under Military Rule*. New York: Zed Books, 2009. Pg. 368.
16. Buck, Lea. "Media and Protests in the Myanmar Crisis." *Journal of Current Southeast Asian Affairs*. June 2007. PDF.
17. "Beyond a Spiritual Calling: The Saffron Revolution." *Journal of International Affairs* 61, no. 1 (Fall/

پی‌نوشت‌ها

Winter 2007): 236.

18. Ostergaard.

19. Ibid.

20. "Bush Announces More Burma Sanctions." USA Today. 19 Oct, 2007.

21. Allchin, Joseph. "DVB 'Top Three' for Nobel Peace Prize." Democratic Voice of Burma. 7 Oct, 2010.

22. MacFarquhar, Neil. "UN Doubts Fairness of Elections in Myanmar." New York Times. 21 Oct, 2010.

Learn More

News and Analysis

Allchin, Joseph. "DVB 'Top Three' for Nobel Peace Prize." Democratic Voice of Burma. 7 Oct, 2010.

Bannister, Matthew. "Videoing Burma: An Interview with Burma VJ's 'Joshua'." BBC. 11 June, 2009.

Democratic Voice of Burma Channel Live (Burmese).

Democratic Voice of Burma Official Website.

MacFarquhar, Neil. "UN Doubts Fairness of Elections in Myanmar." New York Times. 21 Oct, 2010.

McCarthy, Stephen. "Overturning the Alms Bowl: The Price of Survival and Consequences for Political Legitimacy in Burma." Australian Journal of International Affairs 62, no. 3 (September 2008): 298-314.

Packer, George. "Drowning: Can the Burmese People Save Themselves?" The New Yorker. 25 Aug, 2008.

Selth, Andrew. "Burma's 'Saffron Revolution' and the Limits of International Influence." Australian Journal of International Affairs 62, no. 3 (September 2008): 281-297.

Tavaana Exclusive Case Study: Aung San Suu Kyi: Leading the Burmese Democracy Movement.

Win, Khin Maung. "Democratic Voice of Burma: Strategies of an Exile Media Organization." CAMECO's Media on the Move Part 3 – Potentials of Diaspora Media. Sept. 2008.

"Beyond a Spiritual Calling: The Saffron Revolution." Journal of International Affairs 61, no. 1 (Fall/Winter 2007): 235-242.

"Burma/Myanmar: After the Crackdown." International Crisis Group Asia Report No. 144. 31 Jan, 2008.

"Burma's 1988 Protests." BBC News. 25 Sept, 2007.

"Bush Announces More Burma Sanctions." USA Today. 19 Oct, 2007.

"Freedom in the World: Burma, 2010." Freedom House. 2010.

"Freedom of the Press: Burma, 2010." Freedom House. 2010.

Books

Fink, Christina. Living Silence in Burma: Surviving Under Military Rule. New York: Zed Books, 2009.

Fink, Christina. "The Moment of the Monks: Burma, 2007." Civil Resistance and Power Politics: The Experience of Non-Violent Action from Gandhi to the Present. Ed. Adam Roberts and Timothy Garton Ash. Oxford: Oxford University Press, 2009.

Videos

Ostergaard, Anders. "Burma VJ: Reporting from a Closed Country." Oscilloscope Laboratories, 2008.

بیشتر بدانید

خبرها و مقاله‌ها

کتاب‌ها

ویدئوها

"Burma VJ" Official Website.

"Burma VJ: Anders Ostergaard and Kin Maung Win Interview." YouTube. 19 May, 2009.

"Eyes of the Storm." PBS Wide Lens. 20 August, 2009.

"Myanmar regime trying to suppress protestors." NBC Nightly News. 27 Sept, 2007.